

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

7. wzywa krajowe partie polityczne do informowania obywateli przed kampanią wyborczą oraz w jej trakcie o ich przynależności do europejskiej partii politycznej i o poparciu dla kandydatów tych partii na przewodniczącego Komisji oraz dla programów politycznych kandydatów;
8. zachęca państwa członkowskie do zezwolenia na emitowanie politycznych programów informacyjnych przez europejskie partie polityczne;
9. zachęca europejskie partie polityczne do organizowania licznych debat publicznych między mianowanymi kandydatami na przewodniczącego Komisji;
10. zaleca, by państwa członkowskie podjęły wszelkie konieczne kroki, by dokonać skutecznego wdrożenia uzgodnionych środków wspierających obywateli, którzy pragną głosować lub kandydować w wyborach w państwach innych niż ich kraje pochodzenia;
11. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia publicznej kampanii zachęcającej obywateli do wzięcia udziału w głosowaniu, by zapobiec spadkowi frekwencji wyborczej;
12. zachęca krajowe partie polityczne do wciągania na swe listy kandydatów obywateli UE zamieszkujących inne państwa członkowskie niż ich kraj pochodzenia;
13. nalega, by zgodnie z art. 10 ust. 2 Aktu o wyborze Parlamentu Europejskiego w wyborach bezpośrednich w niedzielę 25 maja 2014 r. w żadnym z państw członkowskich nie publikowano wyników wyborów aż do zakończenia głosowania w państwie członkowskim, w którym wyborcy zgłoszą jako ostatni;
14. proponuje, by odpowiednio wcześniej przed wyborami zatwierdzić za wspólnym porozumieniem szczegółowe ustalenia dotyczące konsultacji między Parlamentem a Radą Europejską w sprawie wyboru nowego przewodniczącego Komisji;
15. oczekuje, że w ramach tego procesu kandydatura osoby zaproponowanej na przewodniczącego Komisji przez europejską partię polityczną, która uzyskała najwięcej miejsc w Parlamencie, zostanie uwzględniona w pierwszej kolejności w celu ustalenia, na ile ten kandydat lub ta kandydatka jest w stanie zapewnić sobie poparcie niezbędnej absolutnej większości w Parlamencie;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich, jak również europejskim partiom politycznym.

P7_TA(2013)0324

Wywóz broni: wdrażanie wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie wywozu broni: realizacja wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB (2013/2657(RSP))

(2016/C 075/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego ⁽¹⁾,
- uwzględniając toczący się obecnie w Grupie Roboczej Rady ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM) proces przeglądu wspólnego stanowiska, które – zgodnie z jego art. 15 – podlega przeglądowi trzy lata po jego przyjęciu,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- uwzględniając wspólne działanie Rady 2002/589/WPZiB z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej oraz uchylające wspólne działanie 1999/34/WPZiB ⁽¹⁾, a także strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi, przyjętą przez Radę Europejską w dniach 15–16 grudnia 2005 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając trzynaste ⁽³⁾ i czternaste ⁽⁴⁾ sprawozdanie roczne Grupy Roboczej Rady ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej,
 - uwzględniając międzynarodowy traktat ONZ o handlu bronią określający wiążące wspólne standardy światowego handlu bronią konwencjonalną,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie negocjacji dotyczących traktatu ONZ o handlu bronią ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając artykuł 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wywóz uzbrojenia może wpływać nie tylko na bezpieczeństwo, ale również rozwój, przez co ważne jest wzmocnienie unijnej polityki kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego;
- B. mając na uwadze, że wspólne stanowisko 2008/944/WPZiB stanowi prawnie wiążące ramy, w których ustanowiono osiem kryteriów, których naruszenie powinno powodować odebranie (kryteria 1–4) lub przynajmniej rozważenie odebrania (kryteria 5–8) pozwolenia na wywóz;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 3 wspólnego stanowiska osiem kryteriów określa jedynie standardy minimalne, nie naruszając prawa państw członkowskich do stosowania bardziej restrykcyjnych środków polityki kontroli broni; mając na uwadze, że decyzja o wydaniu pozwolenia na wywóz broni zgodnie z tymi kryteriami każdorazowo należy do danego państwa członkowskiego;
- D. mając na uwadze, że w art. 10 wspólnego stanowiska jednoznacznie stwierdzono, że państwa członkowskie, w odpowiednich przypadkach, mogą także uwzględnić wpływ proponowanego wywozu na ich interesy ekonomiczne, socjalne, handlowe i przemysłowe, a także mając na uwadze, że czynniki te nie mogą wpływać na stosowanie powyższych ośmiu kryteriów;
- E. mając na uwadze, że według Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem (SIPRI) państwa członkowskie Unii Europejskiej zajmują wspólnie drugie miejsce na świecie, tuż za Stanami Zjednoczonymi, pod względem wywozu broni, oraz że coraz większa część uzbrojenia dostarczana jest do krajów spoza UE;
- F. mając na uwadze, że broń pochodząca z państw członkowskich trafia głównie do takich regionów leżących poza UE jak Bliski Wschód, Ameryka Północna i Azja; mając na uwadze, że największymi odbiorcami broni są Arabia Saudyjska, Stany Zjednoczone oraz Zjednoczone Emiraty Arabskie;
- G. mając na uwadze, że europejski przemysł próbuje rekompensować zmniejszający się w Europie popyt na zbrojenia, poszukując dostępu do rynków krajów trzecich oraz że starania te są popierane przez dużą część środowisk politycznych jako wkład sprzyjający wzmocnieniu europejskiego sektora obrony, wiedzy technicznej, bezpieczeństwa dostaw i gotowości; mając na uwadze, że wyniki badań i rozwoju w przemyśle obronnym są w dużym stopniu upowszechniane w innych dziedzinach i wykorzystywane w licznych zastosowaniach cywilnych;
- H. mając na uwadze znaczące postępy w dążeniu do osiągnięcia porozumienia między państwami członkowskimi co do stosowania i interpretacji ośmiu kryteriów zawartych we wspólnym stanowisku, dokonane głównie dzięki przewodnikowi do wspólnego stanowiska, sporządzonemu przez COARM, który podaje szczegółowe definicje najlepszych praktyk w odniesieniu do stosowania kryteriów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 19.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Rada Unii Europejskiej, 05319/2006 z 13.1.2006.

⁽³⁾ Dz.U. C 382 z 30.12.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 386 z 14.12.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ P7_TA(2012)0251.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje, że UE dysponuje wyjątkowymi w skali światowej prawnie wiążącymi ramami, usprawniającymi kontrolę nad wywozem broni, m.in. do regionów objętych kryzysem i do krajów o budzącej wątpliwości historii przestrzegania praw człowieka, i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje przyłączenie się europejskich i pozaeuropejskich państw trzecich do systemu kontroli wywozu broni w oparciu o wspólne stanowisko; zauważa jednak, że pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi UE występują różnice w zakresie ścisłego stosowania i interpretacji ośmiu kryteriów; z tego względu wzywa do bardziej jednolitego interpretowania i stosowania wspólnego stanowiska, wraz ze wszystkimi zawartymi w nim zobowiązaniami, oraz ubolewa, że UE nadal nie posiada wspólnej strategii politycznej dotyczącej transferu broni do krajów trzecich;
2. utrzymuje, że wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa UE oraz wspólne stanowisko nie powinny być sprzeczne; uważa, że za zapewnienie spójności wspólnego stanowiska oraz polityki zagranicznej odpowiadają państwa członkowskie oraz wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa;
3. podkreśla prawo państw członkowskich do postępowania zgodnie z krajową polityką, przy pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego i porozumień międzynarodowych oraz powszechnie uzgodnionych zasad i kryteriów, przy czym zgodność ta podlega kontroli na podstawie uregulowań krajowych;
4. jest zdania, że Parlament Europejski, parlamenty narodowe lub specjalne organy parlamentarne muszą zapewniać skuteczną kontrolę stosowania i egzekwowania standardów uzgodnionych we wspólnym stanowisku na szczeblu krajowym i unijnym, a także ustanowienia przejrzystego, podlegającego rozliczeniu systemu kontroli;
5. stoi na stanowisku, że język przyjęty w przewodniku do wspólnego stanowiska powinien być bardziej precyzyjny i pozostawiać mniej swobody do interpretacji, oraz że, jeśli zajdzie taka konieczność, przewodnik powinien nadal być aktualizowany;
6. postuluje, aby polepszyć stosowanie kryteriów zawartych we wspólnym stanowisku, zanim zostaną zaproponowane nowe;
7. dostrzega spójną i konsekwentną rolę, jaką państwa członkowskie UE odegrały przy wspieraniu międzynarodowych dążeń do ustanowienia wiążących przepisów regulujących międzynarodowy handel bronią; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by skupiły swoje wysiłki na krajach, które nie przystąpiły do międzynarodowych porozumień;
8. zauważa, że sprawozdania roczne Grupy Roboczej ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej sprawiły, że wywóz broni stał się bardziej przejrzysty; wyraża jednak ubolewanie, że zbiory danych są niepełne i różnią się w zależności od procedur zbierania i przekazywania danych obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich; przypomina państwom członkowskim o corocznym przekazywaniu COARM pełnych informacji dotyczących realizowanych przez nie transferów broni, zgodnie z ustaleniami wspólnego stanowiska;
9. wzywa do przeanalizowania sposobu, w jaki wspólne stanowisko jest wdrażane do systemów krajowych; wyraża opinię, że należy wzmocnić możliwości Grupy Roboczej ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej analizowania kontroli wywozu broni;
10. uważa, że należy uzupełnić wspólne stanowisko o stale aktualizowany i publicznie dostępny wykaz określający, w jakim stopniu wywóz do poszczególnych państw odbiorców jest zgodny lub niezgodny z ośmioma kryteriami;
11. uważa, że należy stworzyć ulepszony system regularnej i aktualnej wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat transferów broni do krajów objętych w przeszłości embargiem;
12. wzywa do zorganizowania corocznej debaty w Parlamencie oraz zaprezentowania sprawozdania rocznego w sprawie wdrożenia wspólnego stanowiska, aby zapewnić odpowiednią kontrolę parlamentarną i przejrzystość na szczeblu europejskim;
13. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie pod auspicjami Narodów Zjednoczonych prawnie wiążącego traktatu o handlu bronią, który dotyczy międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną i tworzy skuteczny międzynarodowy system kontroli broni dzięki zwiększeniu przejrzystości i rozliczalności oraz ustanawia najwyższe normy międzynarodowe, a tym samym jeszcze bardziej utrudnia nieodpowiedzialne i nielegalne używanie broni konwencjonalnej; dostrzega spójną i konsekwentną rolę, jaką UE i jej państwa członkowskie odegrały przy wspieraniu międzynarodowych dążeń do ustanowienia wiążących przepisów regulujących międzynarodowy handel bronią;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

14. podkreśla znaczenie skutecznego i wiarygodnego wprowadzania w życie traktatu o handlu bronią oraz zachęca państwa członkowskie, by skoncentrowały swoje międzynarodowe wysiłki na doprowadzeniu do powszechnego podpisania traktatu i jego szybkiego wdrożenia;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych.

P7_TA(2013)0325

Otwarcie negocjacji na temat wielostronnej umowy w sprawie usług

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie rozpoczęcia negocjacji nad wielostronną umową o usługach (2013/2583(RSP))

(2016/C 075/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie sprawozdanie na temat usług, a w szczególności swoją rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie stanu zaawansowania dauhańskiej agendy rozwoju i w sprawie przyszłości Światowej Organizacji Handlu (WTO), w szczególności rezolucję z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie perspektyw dauhańskiej agendy rozwoju w następstwie siódmej konferencji ministerialnej WTO ⁽²⁾ oraz z dnia 14 września 2011 r. w sprawie stanu negocjacji w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie barier w handlu i inwestycjach ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Protokół (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym, załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz Kartę praw podstawowych,
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie handlu usługami (GATS), który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.; uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2003 r. w sprawie Układu ogólnego o handlu usługami (GATS) w ramach Światowej Organizacji Handlu, w tym różnorodności kulturowej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając projekt wytycznych negocjacyjnych dotyczących wielostronnej umowy w sprawie handlu usługami, przedłożony przez Komisję w dniu 15 lutego 2013 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii »Europa 2020«” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady Europejskiej zatytułowane „Sprawozdanie w sprawie barier w handlu i inwestycjach – 2012 r.” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 21 kwietnia 2011 r. dotyczące specjalnej sesji negocjacyjnej w sprawie handlu usługami, przedstawione w Komitecie ds. negocjacji handlowych WTO przez przewodniczącego Rady ds. Handlu Usługami WTO, ambasadora Fernanda de Mateo ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 84.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, s. 289.

⁽⁶⁾ COM(2010)0612.

⁽⁷⁾ COM(2012)0070.

⁽⁸⁾ TN/S/36.